

Дневникъ

(стенографски)

на

XIX^{то} обикновено Народно събрание

Първа редовна сесия

15. засъдание, събота, 13 ноември 1920 г.

(Открыто въ 9 ч. 45 м. прѣди пладне)

Прѣседателътъ: Моля секретаря г. Консуловъ да прочете списъка на г. г. народните прѣставители.

Секретарь д-ръ К. Консуловъ (з): (Прочита списъка. Отъ засъданието сѫ отстъпватъ народните прѣставители: Арифъ Агушевъ, Димитъръ Анастасовъ, Стефанъ Бакърджиевъ, Юсуфъ Бергапски, Стефанъ С. Бобчевъ, Тодоръ Булевъ, Григоръ Василевъ, Асънъ Вапцаровъ, Величко Величковъ, д-ръ Тодоръ Гатевъ, д-ръ Никола Генадиевъ, Иванъ Гешовъ, Георги Дацанловъ, д-ръ Петъръ Джидровъ, Иванъ Димитровъ, Никола Дѣйковъ, Антонъ Ивановъ, Коста Илиевъ, Христо Кабакчиевъ, Коста Каневъ, Иванъ Ковачевъ, Никола Ковачевъ, Величко Козички, Петъръ Кораковъ, Никола Къневъ, Мони Личевъ, Александъръ Людекановъ, Михаилъ Маджаровъ, Рашико Маджаровъ, Калю Малевъ, Александъръ Малиновъ, Стефанъ Маневъ, д-ръ Ганчо Марковъ, Цоню Матовъ, Недѣлчо Михалевъ, Владимиръ Молловъ, д-ръ Христо Мутафовъ, Михаилъ Нековъ, д-ръ Петъръ Ораховъ, Паскаль Паскалевъ, Никола Пеневъ, Георги Поповъ, Стоянъ Поповъ, Янко Сакъзовъ, д-ръ Марко Сапаревъ, Митю Семовъ, Коста Сидеровъ, Иванъ Симеоновъ, Димитъръ Стоевъ, Петко Стояновъ, Теодоръ Теодоровъ, Желю Тончевъ, Апостолъ Урумовъ, Хосени Хасанцовъ, Стойчо Христовъ, Иванъ Цанковъ, Александъръ Чапрашниковъ, Крумъ Чапрашниковъ и Илия Йнуловъ.)

Прѣседателътъ: (Звъни) Отъ 216 народни прѣставители присъствуватъ 117. Нужниятъ кворумъ е налице.

Засъданието се открива.

Съобщавамъ на народното прѣставителство, че бюрото на Камарата е разрѣшило отпускане за днесъ на народния прѣставител г. Асънъ Вапцаровъ.

Бюрото е разрѣшило отпускане за днесъ на народния прѣставител г. Рашико Маджаровъ.

Бюрото е извинило отстъпванията на народния прѣставител г. Алексен Сираковъ на 1, 2, 3, 6, 8 и 9 т. м.

Пристигваме къмъ дневния редъ.

Първата точка отъ дневния редъ е: трето четене на законопроекта за издаване на прѣдмети и цѣнности, отнети, иззети или секвестирани въ Гърция, Ромъния и Сърбия прѣзъ врѣме на войната 1915—1918 г.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь д-ръ К. Консуловъ (з): (Чете)

ЗАКОНИ

за издаване на прѣдмети и цѣнности, отнети, иззети или секвестирани въ Гърция, Ромъния и Сърбия прѣзъ врѣме на войната 1915—1918 г.

„Чл. 1. Всички български подданици, който притежава прѣдмети отъ всѣкакъвъ видъ или цѣнности, отнети, иззети или секвестирани въ окупирани територии на Гърция, Ромъния и Сърбия прѣзъ врѣме на войната 1915—1918 г., съдълени съ тримѣсячен срокъ отъ влизането въ сила на настоящия законъ, да съобщи за това на мѣстното общинско управление, като описане подробнѣ находящи се у него прѣдмети и цѣнности.

„Чл. 2. Общинските управления щатъ да изпращатъ веднага въ Министерството на вѫтрѣшните работи подадението до тѣхъ съобщения.

„Чл. 3. Български подданици, който не изпълни задълженето по чл. 1 отъ настоящия законъ, се наказва като укривателъ по чл. 338 отъ наказателния законъ.“

Прѣседателътъ: Които приематъ законопроекта на трето четене тъй, както се прочете отъ г. докладчика, моля, да си вдигнатъ рѣката. Министерство, приема се.

Слѣдната точка отъ дневния редъ е: трето четене на законопроекта за дѣтската литература.

Моля г. докладчика да го прочете.

Секретарь д-ръ К. Консуловъ (з): (Чете)

ЗАКОНИ

за дѣтската литература.

„Чл. 1. Министерството на народното просвѣщение има върховния надзоръ надъ всички книги и списания, прѣдназначени за дѣца и юноши.

„Чл. 2. Никой не може да редактира и издава книги или списания за дѣца и юноши безъ прѣдварително разрѣшение отъ Министерството на народното просвѣщение.“

„Чл. 3. Забранява се издаването на книги и периодически издания за дърца и юноши: а) съществуващо съдържание, б) съществуващо и грубо партийна тенденция, чрез което би се будило дължение, умраза, съсловна неизвестност и враждебност между дърцата.

„Чл. 4. Всичка печатница, която печати книги или списания, пръвназначени за дърца и юноши, се задължава да изпраща, веднага след като отпечатването, въ министерството по 2 екземпляра за преглед. Неизпълнителите на това се глобяват от 1.000—5.000 л. Платят се двоен опис, единът от които, завършен от министерството, се повръща обратно. Тък се освобождават от цензора така.

„Чл. 5. Министерството на просвещението определя глобата и разпорежда пръвнадлежната власть за събирането ѝ.

„Обиждане на глобата може да се направи във 15-дневен срок пръвнадлежната власть за събирането ѝ.

„Наложението глоби се внасят за сметка на фонда при Министерството на народното просвещение, който се урежда за подномагане на дърската литература.

„Чл. 6. Издаването и разпространението на книги и списания за дърца и юноши, неодобрени от министерството, се забранява. Такива книги се конфискуват, а разпространителите се пребдават в съдържание. Ако разпространителят е учитель, наказва се съществуващо.

„Чл. 7. Министерството създава и организира издаването на редък книги, библиотеки и списания за дърца и юноши.

„За тая цел при културното отдължение въ министерството се учреждава комитет от 5 души.

„Чл. 8. Министерството издава въ изящна външност и отбрана произведения от по-добри български автори, които раздава като подаръци във всяка година на отличили се ученици от всички училища. Такива издания не се пущат за продане.

„Чл. 9. Всичка година въ бюджета си то пръвнужда суми за награди и субсидии на най-добрите произведения за дърца и юноши.

„Чл. 10. Приложението на този законъ става по особенъ правилникъ.“

Пръвседателът: Които приематъ на трето четене законопроекта за дърската литература, както се прочете от г. секретаря, моля, да си вдигнатъ ръжата. Министерство, прибира се.

Третата точка отъ дневния редъ е: трето четене на законопроекта за заселване бъжанците и обезпечаване поминъка имъ.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь д-ръ К. Консуловъ (3): (Чете)

„ЗАКОНИ

за заселване бъжанците и обезпечаване поминъка имъ.

„Чл. 1. Бъжанците се заселяватъ въ окръзи, околии и мъстности, пръвнадлежно опредѣлени отъ Министерския съвѣтъ, по докладъ на министра на вътрешните работи и народното здраве, а поминъка имъ се обезпечава по реда и при условията, пръвнедени по-долѣ.

„Чл. 2. Бъжанци, въ смисъл на настоящия законъ, съ всички лица отъ българска народност изъ Македония, Тракия, Добруджа и западните краища на България, които съ забъгнали или забъгнатъ въ пръвнадлежност на царството великото политическо събитие и промянъ въ казашките области, настѫпили слѣдът 1912 г.

„Чл. 3. На всички бъжанецъ, споредъ числото на членовете въ домакинството и имотното му състояние, се опредѣля:

„1) земя за обработване (ниви, ливади, лозя, градини и др.) най-много до 50 декара въ полските мъста, до 80 декара въ полупланинските и до 120 декара въ чисто планинските, и то споредъ видовете културни, разполагащата за раздаване земя въ дадена мъстност и плодовитостта на почвата;

„2) жилищни и поминъчни сгради (дюкянни, воденици, динки и др.) или първите мъста за постройка на такива;

„3) безплатенъ дървенъ строителенъ материалъ отъ държавните гори и складове и безплатното му пръвнозавъзане по държавните железнини или съ други държавни пръвнозавъзане създѣства (кола, кампани и др.);

„4) безплатно пътуване и пръвнозавъзане на покъщината, инвентара и добитъка му по държавните железнини или

съ други държавни пръвнозавъзане създѣства, до мъстото на окончателното му заселване;

„5) заеми отъ Българската земедѣлска банка: за постройка на жилищни и поминъчни сгради, за снабдяване съ живъ и мъртвъ инвентаръ, нуженъ за обработване на отпуснатата му земя, а също и за набавяне на ордия и събива, необходими за упражняване занятието му;

„6) пръвнени парични помощи или безплатно хлѣбъ и друга — храна на крайно бѣдните и лишиeni отъ създѣства за пръвнане;

„7) безплатна медицинска помощ и безплатни лѣкарства до окончателното имъ заселване.

„Бъжанци, материалилното състояние на които имъ дава възможност на свои създѣства да се грижатъ за обезпечаване на поминъка си, не се ползватъ отъ облагите, пръвнедени въ този членъ.

„Чл. 4. Бъжанците се заселяватъ въ празни мъста и сгради на съществуващи селища, въ новозастроени махали край тѣхъ, въ подновени стари разрушени или въ новоосновани селища.

„Чл. 5. При разирѣдѣлението на бъжанците въ мъстностите за заселване, опредѣлени отъ Министерския съвѣтъ, тръбва да се внимаващо: 1) производителните имъ трудъ да бѫде използвани първично; 2) производствените и поминъчни условия въ мъстностите за заселване да могатъ да се развиватъ и използватъ пай-рационално; 3) да се обезпечи поминъка на бъжанците съобразно съ досегашните занятия на всѣкого отъдѣлно, и 4) климатическите, производствени и поминъчни условия на мъстата за заселване да сѫ по възможност еднакви съ онзи въ родните имъ краища.

„Чл. 6. Земя за обработване се отпуска само на бъжанци, които сѫ се занимавали съ земедѣлние или земедѣлческо стопанство въ родните имъ краища, или първътъ засяващ формално, че запрѣдѣлъ ще се занимаватъ съ таково.

„Чл. 7. Земя за обработване се отпуска: 1) отъ държавните и безстопанствени обработени или не земи (ниви, ливади, градини, части отъ гори и др.); 2) части отъ неизползвани и излишни градски и селски мери, и 3) части отъ монастирски, вакъфски и чифликски земи, които не се обработватъ непосрѣдствено отъ тѣхъ и не служатъ за прѣкътъ имъ нужди.

„Чл. 8. Жилищни и поминъчни сгради се отпускатъ отъ държавните такива, вакъфските и чифликите, години или първътъ приспособени за първътъ.

„Чл. 9. Мъста за постройка на жилищни и поминъчни сгради се даватъ: 1) отъ държавните дворни празни мъста или такива, въ които има полуразрушени здания, 2) отъ монастирските, вакъфски и чифликски празни мъста, които не служатъ за тѣхните прѣки нужди, и 3) отъ общиските мери край селата и градовете, кѫдето би имало възможност и удобства да се застрои нова махала.

„ЗАБЛЪЖКА. Когато се касае за застрояване нова махала на общинска мера, общинскиятъ съвѣтъ има право да посочи коя част отъ мерата може да се даде за първътъ.

„Чл. 10. Заселването на бъжанците и обезпечаването на поминъка имъ се извѣрпва отъ мъстни околийски комисии подъ рѣководството и непосрѣдствения надзоръ на особено бюро при Министерството на вътрешните работи и народното здраве.

„Бюрото за заселване на бъжанците, както и мъстните околийски комисии, се спопаватъ направо съ държавните и частните учрѣждения и лица.

„Всички законни искания и на бюрото и рѣшения на комисиите сѫ задължителни за всички тия учрѣждения и лица.

„Чл. 11. Бюрото за заселване на бъжанците при министерството се завежда отъ единъ начальникъ, подпомогнатъ отъ двама помощници и потрѣбни канцеларски персоналъ.

„При бюрото се назначаватъ делегати, числото на които се опредѣлѧ отъ министра на вътрешните работи и народното здраве. Делегатите прѣставляватъ бюрото въ мъстните околийски комисии съ право на единакво участие въ тѣхните дѣйствия и рѣшения.

„Чл. 12. Бюрото рѣководи и надзира непосрѣдствено работата на мъстните околийски комисии и имъ дава потрѣбните пареждания и наставления по изпълнение на възложените имъ дѣлъности и прилагане наредбите на този законъ.

„То се застѫпва прѣдъ всички власти, учрѣждения и лица за нуждите и интересите на бъжанците.

„Чл. 13. Мъстнитъ околийски комисии се състоят отъ околийския началиникъ, за прѣседателъ, единъ окрѣженъ съвѣтникъ, делегатъ на бюрото и единъ бѣжанецъ, избранъ отъ бѣжаниците, за членове.

„Въ тѣзи комисии вземат участие съ единакви права, чиновника по дѣржавните имоти, агронома, околийския лѣкар или инспектор-лѣкар по маларията, началиника на мѣстния клонъ на Българската земедѣлческа банка, мѣстния кметъ или помощника му, както и други технически лица дѣржавни служители, всѣки пѣтъ, когато има да се разрѣшаватъ въпроси въ крѣга на тѣхната компетентност или специалност.

„Чл. 14. Мѣстнитъ околийски комисии се грижатъ за посрѣдането на бѣжаниците, за настаниването имъ врѣменно или на постоянно място, за прѣхраната и спабдяването имъ съ жилище и земя за обработване за отпушане на заеми съгласно прѣписането на настоящия законъ, както и за удовлетворяване изобщо на всички тѣхни нужди и интереси.

„Врѣменното настаниване на бѣжаниците може да става и въ имоти на частни лица, стига това да не е особено обременително за послѣднитѣ.

„Това правило важи и за мѣркитѣ, взети до влизането на този законъ въ сила отъ надлежните органи на административната власть по врѣменното настаниване на бѣжаниците въ частни имоти.

„Чл. 15. Всѣко дѣйствие и рѣшене на околийските комисии се вписва въ кратки мотивирани протоколи.

„Рѣшенията се изпълняватъ отъ самитъ комисии или отъ надлежните органи на административната власть.

„Рѣшенията на комисиите по въпроси, по които членъ-делегатъ на бюрото е останалъ на особено мнѣніе, се привеждатъ въ изпълнение само слѣдъ като се одобрятъ отъ бюрото за заселяване на бѣжаниците при Министерството на вѫтрѣшните работи и народното здраве.

„Чл. 16. Рѣшенията на околийските комисии за отпушане на бѣжаниците земи, сгради или мѣста за постройка на такива, принадлежащи на дѣржавата или числящи се въ категорията на безстопанствени имоти, се привеждатъ въ изпълнение само слѣдъ като, по докладъ на бюрото по заселяване на бѣжаниците, се утвѣрдятъ отъ министра на земедѣлното и дѣржавните имоти, а въ случай, че тѣзи земи, сгради или мѣста се използватъ или владѣятъ отъ частни лица, било по договоръ, било безъ такъвъ, тѣ се отнематъ по административенъ редъ отъ послѣднитѣ.

„Чл. 17. Членовете на околийските комисии получаватъ за всѣко засѣдане възнаграждение, размѣрътъ на което се опредѣля въ бюджета на Министерството на вѫтрѣшните работи и народното здраве.

„За всѣко неоправдано отсѫществие отъ засѣданията, членовете се глобяватъ съ 50 (петдесетъ) лева отъ министра на вѫтрѣшните работи и народното здраве, по докладъ на началиника на бюрото. Глобата се събира отъ финансите бирници и се внася на приходъ въ дѣржавното съкровище.

„Чл. 18. Общинските, монастирски, вакъфски и чифликови покрити или непокрити имоти, опредѣлени за раздаване на бѣжаниците, се отчуждаватъ съ рѣшене на околийските комисии, утвѣрдено отъ министра на вѫтрѣшните работи и народното здраве, слѣдъ което то може да се отложи отъ недоволниятъ заинтересованъ лица или утвѣрдения прѣдъ Върховния административенъ съдъ въ двѣ-недѣлени срока отъ дена на съобщението му въ прѣнисъ по реда на закона за административното правоенѣ.

„Завладяването на отчуждените имоти става слѣдъ като рѣшенето за отчуждаване влѣзѣ въ законна сила.

„Цѣната на отчуждените имоти се опредѣля, по искане на заинтересованите, отъ окрѣжния съдъ, въ района на които се намиратъ тѣ, и то по срѣдната имъ пазарна стойност прѣзъ послѣдните десетъ години.

„Опредѣлението на сѫда за цѣната е окончателно и подлежи на касационно обжалване въ двѣ-недѣлени срока отъ дена на произнасянето му.

„Опредѣлението отъ сѫда за цѣна за отчуждените имоти се изплаща отъ дѣржавата въ лихвоносни дѣржавни цѣнни книжа, а за общинските имоти се заплаща въ брой.

„Чл. 19. Стойността на раздадените на бѣжаниците земи, сгради и мѣста за постройки на такива, заедно съ извѣстен процентъ лихва, която ще се взема отъ всѣки бѣжанецъ, ще се изплаща отъ тѣхъ на дѣржавата въ продължение на двадесетъ-годишъ срока, считанъ отъ третата година подиръ получаването на тѣзи имоти.

„Размѣрътъ на лихвата ще се опредѣли отъ Дирекцията на дѣржавните дѣлгове съвместно съ бюрото за заселяване на бѣжаниците въ началото на третата година слѣдъ раздаване на имотите и то по начинъ да се покрие лихвата, която дѣржавата ще плаща за отчуждените въ полза на бѣжаниците имоти.

„Поменатата стойностъ съ лихвите се събира отъ дѣржавните бирници по реда за събиране на прѣкитѣ данъци.

„Чл. 20. Бѣжаниците ставатъ собственици на дадените имъ имоти само слѣдъ като изплатятъ напълно стойността имъ, когато се и сѫбдяватъ съ надлежния актъ отъ чиновника по дѣржавните имоти. Тѣ не могатъ да ги залагатъ, нито продаватъ или изобщо отчуждаватъ прѣди да сѫ изплатятъ напълно стойността имъ, по въ всѣки случай не по-рано отъ двадесетъ години.

„Възбрача или продажба на тѣзи имоти за дѣлъгъ на бѣжаниците сѫщо не се допуска прѣди изтикането на двадесетъ-годишъ срокъ, освѣнъ въ полза на Българската земедѣлческа банка и то само слѣдъ пълното изплащане на стойността имъ.

„Чл. 21. Поправката и поддържането на раздадените на бѣжаниците жилищни и поминъчни сгради се извѣршва отъ самите тѣхъ и за тѣхна сметка.

„Чл. 22. Раздадените на бѣжаниците земи, жилищни и поминъчни сгради, както и мѣста за постройка на такива, се освобождаватъ отъ данъкъ въ продължение на пять години, считанъ отъ дена, въ който сѫ получили такива.

„Чл. 23. Българската земедѣлческа банка отпушта, подъ гаранция на дѣржавата, заеми на бѣжаниците най-много до двадесетъ хиляди (20.000) лева на домакинство. За тази цѣлъ дѣржавата открива кредитъ на банката, ако послѣдната не може да задоволи напълно нуждите на бѣжаниците съ свои срѣдства.

„Чл. 24. Заемитъ се отпушта за набавяне сѣмена за посъвътъ, за купуване добитъкъ, земедѣлчески ордия и съчина, за постройка на жилищни и поминъчни сгради, както и за набавяне на занаятчийски ордия и материали, необходими за упражнение на занятието.

„Заемитъ за набавяне сѣмена за посъвътъ, добитъкъ и земедѣлчески ордия се отпушта само на земедѣлчески домакинства, които иматъ своя земя или на които е отпушната такава съгласно наредбите на този законъ или пъкъ отъ бившите колонизационни комисии.

„Чл. 25. Сумитъ по заема се отпушта на текуща сметка по договоръ съ срокъ за изплащане десетъ години най-много, и съ единъ процентъ по-голъма лихва отъ прѣвидените по тарифата на башката лихви, които се събиратъ или капитализиратъ въ края на всѣко шестмесечие.

„Погашението на дължимитъ суми става прѣзъ ежегодни вноски.

„Единиятъ процентъ въ повече се внася въ особенъ фондъ и служи за погашение на песьбираментъ вземания.

„Чл. 26. Размѣрътъ на заема, който трѣбва да се отпушне на всѣко отдѣло бѣжанско домакинство, се опредѣля отъ мѣстната околийска комисия, въ състава на която участватъ като членове, кметътъ и началиникътъ на мѣстния клонъ на Българската земедѣлческа банка.

„Този размѣръ се опредѣля възъ основа на списъци въ три екземпляра, съставени въ всѣка селска или градска община отъ комисия въ съставъ: кметътъ, секретарь-бирникътъ, единъ или двама бѣжанци, единъ учитель или свещеникътъ.

„Чл. 27. Списъците се съставяватъ слѣдъ обстойно изучаване мѣстните нужди на всѣко бѣжанско домакинство, имущественото му състояние, разполагаемата работна земя, работни ржи, добитъкъ, съчина и ордия.

„Въ тѣзи списъци се отбѣлѣзватъ: 1) числото на членовете въ всѣко домакинство (име, прѣзиме и възраст); 2) работната земя и добитъкъ, съ които разполага всѣко домакинство; 3) какво количество сѣме, колко и какви съчива и ордия сѫ необходими; 4) колко и каквъ добитъкъ е потребенъ; 5) колко и каквъ строителенъ материалъ е необходимъ за изграждането на нуждите жилищни и поминъчни сгради, и 6) размѣрътъ на заема, който, по мнѣнието на тази комисия слѣдва да се отпушне на домакинството.

„Чл. 28. Рѣшенията на околийската комисия, съ които се опредѣля размѣръ на заема, който трѣбва да се отпушне на всѣко домакинство, се изпращатъ за одобрение въ бюрото за заселяване на бѣжаниците, само когато кметътъ или началиникътъ на клона на Българската земедѣлческа банка, като членове на поменатата комисия, сѫ

останали на особено мяркание. Бюрото одобрява или не тъзи ръшения, след като вземе мярканието на Дирекцията на държавните дългове или на Българската земедълческа банка.

„Ръшенията на комисията се отбелязват въ тритъ екземпляри на списъците, от които единият екземпляр се изпраща въ надлежния банков клон за изпълнение, другият въ Дирекцията на държавните дългове за свърдление, а третият — въ надлежния кметъ, за да съобщи на заинтересованите размѣра на разрѣшените имъ заеми.

„Чл. 29. Сумите по разрѣшените заеми се теглят постепенно и тръбва да се употребяват само за цѣлта, за която сѫ били отпуснати.

„Общинският кметове, секретаръ-биризицитъ, държавните бириници, банковите органи, агропомитъ и делегатите на бюрото следват доколко отпуснатите заеми се разходват за предизначените цели и за всѣко констатирано отклонение съставят актъ, който изпращатъ на надлежния банков клонъ. Този последният прави нареддане да се закрие кредитъ на лицето и да се събератъ веднага по екзекутивен редъ изтеглените до тогава суми по засма.

„Чл. 30. Земедълските и занаятчийски ордания и същества, добитъкътъ, купени съ пари отъ отпуснатите заеми, не могат да се залагатъ или продаватъ отъ бъжанцитъ, нито пъкъ съвестиратъ за дългъ на последните преди окончателното издължение на заемите, освѣти въ полза на Българската земедълческа банка.

„Сключениетъ за това сѫблики отъ бъжанцитъ сѫ недѣствителни и виновните лица се наказватъ съ тъмничене затворъ до шест мѣсца.

„Чл. 31. Търговско-индустриялните камари издаватъ на бъжанцитъ запаятчи свидѣтелства за майстори само възъ основа на издадените имъ отъ надлежните околийски комисии удостовѣрени, безъ да се изискватъ други пъкъ условия за това. Въ тъзи удостовѣрения се означава какъвъ занаятъ има лицето и колко време го е упражнявало въ родния си край.

„Чл. 32. Цѣцата на бъжанцитъ се приематъ въ учлиничата на царството възъ основа на свидѣтелства, издадени отъ бившиятъ имъ учители, или кметове и секретарь-бирици въ родните имъ краини, а при липса на такива — отъ мѣстните околийски комисии.

„Чл. 33. Бъжанцитъ отъ български произход, заселени въ предѣлите на царството по реда, прѣдвиденъ отъ настоящия законъ, ставатъ по право, български подданици и членове на общините, въ района на които сѫ установени.

„Чл. 34. Бъжанцитъ, които откажатъ да се заселятъ въ определените имъ отъ околийски комисии места, се лишаватъ отъ облагите на този законъ.

„Чл. 35. Лицата, които сѫ подписали раздавателните сънсъци, прѣдвидени въ чл. чл. 26 и 27, отговарятъ по граждански и углаженъ редъ за истинността на съдържаниетъ се въ тѣхъ свѣдѣнія.

„Чл. 36. За перадене, немарливост и допусната бавност при изпълнение на възложениетъ имъ отъ настоящия законъ длъжности, членовете на околийските и общински (чл. 36) комисии се наказватъ съ глоба отъ 50 до 500 л. за всѣки отдаленъ случай. Глобата се налага отъ министра на вѫтрѣшните работи и народното здраве по доклада на началика на бюрото за заселване на бъжанцитъ.

„На сѫщото наказание подлежи и всѣки държавенъ или общински чиновникъ, който забави или откаже да изпълни един законъ искане, нареддане или рѣшение на бюрото или на околийските комисии. Въ този случай глобата се налага отъ прѣмното началство на виновния, по искане на бюрото за заселване на бъжанцитъ.

Прѣседателъ: А. БОТЕВЪ.

Прѣседателъ: Които приематъ на трето четене законопроекта за заселване бъжанцитъ и обезпечаване помѣтка имъ, както се докладва, моля, да си вдигнатъ рѣката. Мнозинство, приема се.

Слѣдна точка отъ дневния редъ е: трето четене на законопроекта за разрѣшение на Плѣвенската градска община да сключи заемъ 800.000 л.

Моля г. докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ К. Консуловъ (з): (Чете)

, ЗАКОНЪ

за разрѣшаване на Плѣвенската градска община да сключи заемъ 800.000 л.

„Чл. 1. Разрѣшава се на Плѣвенската градска община да сключи отъ Българската народна банка заемъ, въ размѣр на 800.000 л., при слѣдните условия: а) срокъ за изплащане 45 години; б) годинна лихва 7%; редовното изплащане на лихвите и погашенията ще се осигури съзлагане общинските доходи отъ кръвницата, интизана, сегнатъ и наема на общинските имоти.

„Чл. 2. Срѣдствата отъ засма ще се употребятъ изключително: 250.000 л. за откупуване аптечния инвентарь, принадлежащъ на начиния плѣвенски аптекаръ Ламби Петровъ и 550.000 л. за погасяване закъснѣлите анонитетни вноски по главния общински заемъ, склученъ отъ Българската народна банка.

Чл. 3. Общинските доходи, които се залагатъ срѣдь засма, ще се внасятъ направо въ Българската народна банка, която, като одържи нужната сума за лихви и погашения, остатъка ще внася въ общинската каса.

„Чл. 4. Сумата отъ засма ще се впише на приходъ и разходъ въ бюджета на Плѣвенската община за 1920/1921 г.“

Прѣседателъ: Които приематъ на трето четене законопроекта за разрѣшение на Плѣвенската градска община да сключи заемъ 800.000 л., както се прочете отъ докладчика, моля, да си вдигнатъ рѣката. Мнозинство, приема се.

Има думата г. министъръ на вѫтрѣшните работи и народното здраве.

Министъръ А. Димитровъ: Г. г. народни прѣставители! Слѣдъ непрѣкъсната работа, която народното прѣставителство съвръди съгласуване на бюджета, напомираме, че е умѣстно да се даде една малка почивка на народните прѣставители. Прѣдлагамъ идущото засѣдане да бѫде на 1 декември съ слѣдующия дневенъ редъ:

Първо четене на законопроектъ: 1) за отчетността и инспекцията на изборните учрѣждения; 2) за наследчение на земедѣлското производство, и 3) за допълнение на чл. чл. 148 и 351 отъ закона за народното просвѣщение.

По-нататъкъ слѣдватъ другите законопроекти, които вече сѫ вписаны въ дневния редъ.

Прѣседателъ: Които приематъ предложените на г. министра на вѫтрѣшните работи и народното здраве, идущото засѣдане да бѫде на 1 декември съ предложението отъ него дневенъ редъ, моля, да си вдигнатъ рѣката. Мнозинство, приема се.

Засѣдането се вдига.

Идущото засѣдане ще бѫде на 1 декември.

(Вдигнато на 10 ч. 10 м. прѣди пладне)

Секретарь: Д-РЪ К. Консуловъ.

Началникъ на Стенографското отдѣление: В. Ив. Василиевъ.